

ÚJJÁSZÜLVE ÉLŐ REMÉNYSÉGRE

Amikor a Bibliánkat kinyitjuk, sokszor felsóhajtunk: Milyen szép is volt valamikor keresztyénnek lenni! Milyen könnyű is volt akkor! Pedig ez nem csak tévedés, de egyenesen csapda. Elhíteti velünk az ördög, hogy mai harcainkban, mai nehézségeinkben nem találunk vigaszt, erősítést és segítséget, pedig igencsak rázorulunk ezekre. Érdemes a romantika pókhálóját eltávolítani a szemünk elől, s ráébredünk, hogy aki hatalmasan mellé állt az első gyülekezeteknek, minket sem hagy cserben, vagy kiszolgáltatottan.

A gyülekezetek a Római Birodalom tartományaiban valóságos életveszélybe kerültek. Emberileg reménytelen lett a sorsuk. Kivetettek, s minden okuk meg lett volna a kétségbeesésre. Péter apostol azonban a hívő élet alapvető igazságaira emlékezteti őket. Nézzük csak sorjában!

„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászülte minket Krisztusnak a halálából való feltámadása által az élő reménységre!”

Dicsőítéssel kezdődik a levél üzenete. Pedig kezdődhetne így is: Jaj, mi lesz velünk?! Péter semmivel sincs jobb helyzetben, mint a levél címzettjei! Sőt! Ha lehet, Rómában még szörnyűbb az üldöztetés, s csak karnyújtásnyira van az idő Péter vértanúságáig. Nem lehet azt mondani tehát, hogy könnyen beszélt – az eseményektől és a veszélytől távolról bátorítgatva a többieket. Azt írja le az apostol, ami számára is mindennapi erőforrás: Krisztus Jézus halála és feltámadása alapvetően új helyzetet teremtett az emberek számára, s ezért bátran nézhetünk szembe a ránk leselkedő veszéllyel.

Péter minden bizonnyal mélyen átérzte tanítványtársai félelmeit és sorsát.

Emlékezett még arra az éjszakára a főpap udvarában, és a rettegésre, amely hatalmába kerítette, amikor Jézust fogságba esni, megverettetni és megcsúfoltatni látta, amely arra készítette őt, hogy háromszor is kimondja: „Nem is ismerem ezt az embert!” Tudta, hogy az életveszélybe került emberben az életösztön kiutat keres, s azt is tudta, hogy a Sátán néha éppen az életösztön szavát tudja annyira felerősíteni, hogy kicsavarja vele az ember kezéből a legdrágább kincsét, az örök életet.

Péter, Jézus Krisztus apostola, Pontusz, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia szórványában élő jövevényeknek, akik ki vannak választva az Atya Isten eleve elrendelése szerint a Lélek megszentelő munkája által az engedelmségre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen. Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szülte minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, arra az el nem múlt, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra. Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben.

I Pét 1:1-5

A veszélybe került ember látószöge leszűkül. Nem ítékezés ez, hanem realitás. A fuldokló ember, sokszor megmentőjét is halálba rántja a kapálózásával. Máskor a mentőöv helyett egy nádszál felé kap, mert azt pillantotta meg először, és attól remél segítséget.

Hadd emlékeztessék arra, hogy Péter ezt mennyire személyesen élte át. A halott Jézus iszonyatos vád volt Péter számára, mert tudta, hogy

az utolsó emlék, ami a halálbamenő Jézusban róla maradhatott, az a tagadása volt (Lk 22:59-61). Egy halottól pedig nem lehet bocsánatot kérni. Ámde Jézus feltámadt a halálból! Péter számára ez a személyes elrendezés lehetőségét is megadta! Az élő Jézus vette le a válláról a terhet, és oldozta fel a lelkiismeret kínzó vádjai alól. Pontosan úgy, ahogy minden megtérőnek az élő Jézus Krisztus ad bocsánatot ma is (vö. 1Kor 15:12-20).

A levél címzettjei közül sokan hamarosan ehhez hasonló veszélybe kerülnek. Nem értenek sok mindent. Nem tudják, hogy miért esnek meg ezek a dolgok rajtuk, hiszen ők semmi rosszat nem tettek. Jézusra bízták magukat, s most késik a várva várt segítség. Talán felébred bennük a kételkedés: mégis csak Néro és katonái az igazi hatalom? Nincs menekülés?

Péter tudja, hogy ezekre a kérdésekre választ kell adni. Tudja, hogy a hit nem olyan dolog, mint egy kőfal, amely élettelségével mit sem törődik környezete változásaival. A hit él, tehát táplálni, ápolni, bátorítani, vigasztalni kell. A hit mindig személyhez kötődik, konkrét emberhez, akinek egészen valóságos problémákkal kell szembenéznie a hit alapján.

Ezért olyan nagyon bátorító a levél első néhány mondata! Azokhoz szól, akik egy rettenetes színjáték szenvedő alanyainak érzik magukat.

Először is arra mutat rá Péter, hogy a hívők jövevények, azaz nem ehhez a világhoz tartozók. Amikor elveszik tőlük azt, ami az övék – vagyonukat, családjukat, vagy az életüket – nem tudják elvenni azt, ami a hazájukban – Isten országában – van fenntartva számukra.

A feltámadás ténye ugyanis életbe léptette Jézus Krisztusnak az örök életre vonatkozó ígéreteit is (ld. Jn 14:1-3).

Csodálatosan új állapotba hozott minket az Istennel való kapcsolataink tekintetében is (Gal 3:26-29, Róm 8: 16-17). Isten örökösei vagyunk, mégpedig ezt nem a magunk által gerjesztett reménykedés mondhatja velünk, hanem a Krisztus tettein és ígéretein, a megváltottságunkon nyugvó, a hitünkkel megragadott élő reménység!

Ez az örökség pedig nem akár-milyen!

- El nem múló (1Jn 2:15-17)
- Szepőlőtlen (Ef 2:4-9)
- Hervadhatatlan (1Pt 1:18-19).

Semmiféle emberi hatalom nem tudja ezt elvenni tőlünk, mert min-

ket „Isten hatalmas őriz hit által az üdvösségre...” Nincs olyan kormány vagy társadalmi rendszer, nincs olyan politikai vagy gazdasági erő, vagy állapot, amely ettől az örökségünktől megfoszthatna (Róm 8:35-39). Egyedül saját akarataink vagy hibás döntésünk veheti el tőlünk ezt az örökséget, ha többre tartanánk a világot Krisztusnál, mert:

„Ha veled együtt haltunk meg, veled együtt fogunk élni is. Ha tűrünk, veled együtt fogunk uralkodni is. Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket. Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert ő meg nem tagadhatja magát”

(2Tim 2:11-13).

Aztán emlékezteti őket kiválasztottságukra. Tehát ők nem Néro áldozatai, hanem Isten kiválasztottjai, mégpedig először is az engedelmességre (ld. Jn 12:20-33; Jn 12:26!; Jn 15:16; Lk 9:23-26!), de a Krisztus vérével való meghintésre is (Zsid 9:11-14; 1Jn 1:7; Jel 7:13-17). Márpedig kiválasztottságunk Isten országa építésére való, és azt be is kell töltenünk! Akkor is, ha megtérők seregét láthatjuk, de akkor is, ha üldözők hada támad ellenünk. Különben célt tévesztenénk! Mesterünk azonban nem hagy minket támasz nélkül! Kegyelmet és békességet akar adni – bőségesen!

Kulcsár Tibor

IGEMORZSÁK

A Biblia nem túl nagy könyv, viszonylag hamar ki lehet olvasni. De mind azt kiolvasni, ami benne rejtezik: *isteni tanács, bölcsesség, tanítás, feddés, örömmüzenet, bátorítás* stb., ahhoz a leghosszabb emberélet sem elegendő. A Biblia kimeríthetlenségének egyik bizonyítéka, hogy vannak olyan apró szavak vagy néhány szó, rövidke mondat, melyek felett könnyen elsiklunk, de amelyek mégis, önmagukban, (bár nem elszigetelten, összefüggésükből kiragadva!) szintén áldott üzeneteket hordozhatnak.

Az első szó, amelyhez néhány gondolatot szeretnék fűzni az 1. Tesszalonikai levél 5. rész 23. versében fordul elő; az új fordítás szerint „a békességnek Istene szenteljen meg benneteket *teljesen*”. Károli így fordítja: *mindenestül*. Az eredeti görög szó azt jelenti: teljesen elvégezve.

A megszentelődésről van szó, melyről a Biblia más helyén azt olvassuk, hogy Isten akarata a mi szentté lételünk. Tudjuk is jól, hogy a megtérést és újjászületést követnie kell a megszentelődésünknek, s azt is, hogy ez nem csupán emberi akarat kérdése. Isten Szelleme az, aki ezt munkálja bennünk, de mivel Isten

soha semmiben sem tesz erőszakot rajtunk, ezért nyilvánvalóan itt is első rendű tényező, hogy valóban akarjunk megszentelődni. A megszentelődés más aspektusból nézve önmagunk, pontosabban óemberünk valamely részének feladását jelenti.

Pál apostol intéseiből idézve megemlítek néhány ilyen területet: Így például meg kell szabadulnunk a test és a sötétség cselekedeteitől, valamint gonosz cselekedetektől. S aztán ott van még a gondolataink, a gondolkodásmódunk, továbbá érzelmeink és indulataink megszentelődése. Azt hiszem, nem kell különösebben bizonygatnom, hogy ez egy állandó harcot jelent, olyan harcot, amelybe nem szabad belefáradnunk, amelyben nem szabad megalkudnunk, hanem szüntelenül kérve Isten Szellemének segítségét, egyre előbbre kell jutnunk.

Péter apostol is inti híveit: ... *szentek legyetek teljes életetekben* (1Pt 1:15). De mindenek előtt magát Istent idézhetném: *szentek legyetek, amiképpen én szent vagyok* (3Móz 11:44). Ez utóbbi Jézus így fogalmazta meg: *Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei atyátok...* Megvalósíthatatlannak látszó kívánság vagy követelmény, és valóságban az

is. Ám beláthatjuk, hogy Jézus nem állíthatta alacsonyabbra a mércét, mert akkor elkezdődhetne bennünk az önmagunkkal való alkudozás: talán már elértem a Jézus kitűzte célt, talán a szentségnek már olyan fokára jutottam, hogy ezen nem is lehet túlmenni. Tegyük magunkévá Pál apostol vallomását: *Nem mondom, hogy már elértem vagy hogy már tökéletes volnék...* de erőmet megfeszítve futok a cél felé. Azt hiszem, hogy mindenki számára egyértelmű, hogy a megszentelődés *follyamat*. Pál is tisztában volt vele, hogy nemcsak akkor volt érvényes ez a megállapítása, amikor leírta, hanem haláláig érvényes marad. S ugyanígy mi magunk is ugyanezt a megvallást tehetjük, de ez nem jelentheti azt, hogy feleslegesnek tartjuk egy elérhetetlen cél elérését. Nem leszünk tökéletesek, de napról napra tökéletesedhetünk, napról napra közelebb juthatunk a célhoz, még akkor is, ha tudjuk, sosem fogunk ezen a földön célhoz érkezni. Ám ezzel az igyekezettel, a fel nem adott küzdelemmel Isten alkalmasnak fog találni bennünket arra, hogy egykor majd az ő országában elnyerjük azt a tökéletességet, amit a földön nem tudtunk elérni, de amely ott már mindörökké a miénk lesz.

Takács Géza

Misszió Expo, ahogy én láttam – belülről

Nehéz döntés volt számunkra, hogy belevágjunk-e, részt vegyünk-e a 2003-as Misszió Expon. A két évvel ezelőtti megjelenésünk sok készülődéssel járt, mint hallottam a többiektől, ezért kellett alaposan meggondolnunk hogyan is döntünk, nem beszélve a részvétel anyagi vonzatairól. Hiszen bölcsen kell sáfarkodnunk a nekünk adottakkal. Heteiken át latolgattuk, hogy szabad-e ilyen nagy fába vágni a fejszénket...

Egyszer csak eljött a döntés ideje, és nem bántuk meg (mondom így utólag). Kicsit csikorogtak a fogaskerekeink a készülődés elején, hogy is induljunk neki. Aztán ötlet ötletet követett. Először is készítettünk egy 5-let falat, melyre kifüggesztettünk

néhány kitöltésre váró lapot. Ezek csakhamar megteltek. Fontos volt tudnunk, hogy mit kell feltétlenül kivinnünk az Expora, milyen kiadványokat kell után- vagy újra rendelni, és hogy ki mit vállal ezekből.

Egyik munkatársunknak hihetetlen jó ötletet adott az Úr. A gyerekeket kell elérnünk ahhoz, hogy a szülők, felnőttek is felfigyeljenek a Rádióra. Igen, ez egy reklám volt a missziónk számára és okosan szeretnénk volna ezzel élni. Így születtek meg gyermekkorom szélforgói, és azok a színesebb színesebb – MERA emblémájú – nap-

ellenzők, melyek talán enyhülést is adtak a forró nyári napokon az odalátogatóknak. Buzgón és jókedvvel hajtogattuk, tűztük-fűztük az

ajándékokat még a standunkon is, hiszen ahogy mondani szokás: úgy vitték, mint a cukrot.

A Misszió Expo az „Ez az a nap” rendezvénysorozat keretein belül nyitotta meg kapuit sok-sok missziós társaság jelenlétével. Egy nagy csarnokban kaptunk helyet, és hálaadással írom, hogy standunk nagyon szem előtt volt. Sarok pavilonunkat csütörtök délután a szírvány minden színébe öltöztettük fel. Plakátok, szóróanyagok, Antennák, lufik és egy mikrofonos-sarok-beszélő fogadta az odalátogatókat. Illetve 4-6 munkatárs, akik folyamatosan tájékoztattuk az érdeklődőket.

Volt olyan eset, hogy éppen ki akartam szállni egy picit a jelenlétből, gondoltam körülnézek más sátrakban mi minden zajlik, de lehetetlen volt megvalósítani ezt, mert csak jöttek és jöttek kérdéseikkel az éppen arra járók. Nagyon áldott volt a hivatalos bemutatkozó félóránk is. Egyre többen álltak, meg és hallgattak meg minket kik is vagyunk mivel is foglalkozunk.

Intenzív figyelmet és jelenléte kívánt a három nap, sőt még az Antenna újságból is nyomtatnunk kellett, és villámgyorsasággal már ott is volt egy éjszaka alatt az utánpótlás.

Nagyon hálás vagyok Istennek a munkatársaimért és kibővített csapatáért, akik fáradtságot nem kímélve vették ki mindenből részüket. De tudom, hogy mindegyikre nem lettünk volna képesek, ha az Úr áldása nem kíséri munkálkodásunkat. Úgy tetszett Istennek, hogy adott megújuló erőt, jókedvet és kitartást az utolsó pillanatokig.

- Öröm volt hallgatókkal találkozni – röviden, de megismerkedve egymással.
- Jó volt hallgatni a hozzánk látogatók kér(d)éseit, a mikrofonunkba elmondott bizonyágtételeit, hálaadásait vagy éppen a gyermekek szája által Isten dicsőítését hallani.
- Megdöbbentő volt szembesülni önmagunkkal egy ilyen intenzív csapatmunka közben, hiszen pozitív és negatív oldalról is jobban megismertük egymást, de mindezek mellett az elfogadó szeretetet tapasztaltam.

- Hálára indító volt más missziós társaságok együttműködési készségét tapasztalni és figyelni nyitottságukat a MERA felé.
- És végül de egyáltalán nem utolsó sorban felemelő (volt) egy olyan Urat szolgálni, aki számára kedves, hogy öröme terjedjen a rádió hullámhosszain keresztül is. Övé legyen minden dicsőség!

Hálával jegyezte:

Elek Éva

„Az Úr áldása gazdagít meg, a gyarapodást nem lehet erőltetni.”

Példabeszédek 10 :22

Együtt erősek vagyunk!

Bibliaalvasás közben felfigyeltek már arra, hogy Isten gyakran több embert használ fel ahhoz, hogy tervét beteljesítse?

A nehézségek között Józsué és Káleb együtt bíztak Istenben, és Isten megígérte nekik, hogy eljutnak a megígért földre. Pünkösdkor Péter a többi tanítvánnyal közösen hirdette az örömezenetet. Pál a missziós útjaira nem egyedül indult. Férfiak, mint Barnabás és Silás voltak kísérői és a gyülekezetek is támogatták őt. Isten ma is így tesz. Felhasznál embereket, akik együttesen végzik a munkát, hogy Isten országát építsék itt a földön.

A TWR (Trans World Radio) és az ERF (Evangeliums-Rundfunk) több, mint 40 éve dolgozik együtt. Ma is közös célunk, hogy a médián keresztül Krisztusnak nyerjünk meg embereket.

Önök is munkatársaink ebben: Isten munkatársai imáikon keresztül, adományaik által.

Közös munkánk gyümölcsei:

Afrika

Az Aids- és a az „Afrikának élnie kell” program segíti a szükségben lévőket és Isten szeretetét teszi kézzelfoghatóvá. A praktikus tanácsok és a biblia üzenete megváltoztatja az embereket, az anyagi helyzetüket és családjait is.

Kína

Rádiós teológiai szemináriumon képeztek tovább gyülekezet-vezetőket bibliaismeret és vezetés-elmélet témákban.

Közép-Ázsia

Misszionáriusok és helyi keresztyének, akiknek alig van kapcsolatuk más keresztyénekkel, a rádióadásokon keresztül erősödtek meg hitükben.

Kelet-Európa

Csak Oroszországban, Fehér-Oroszországban és Ukrajnában több mint 1000 rövidhullámú állomásról sugároznak keresztyén műsorokat. Éppen ott éheznek igazán Isten örömezenetére, ahol az nem szólhatott évtizedeken át.

Az Önök támogatása nélkül mindez nem lenne lehetséges.

Amint a bibliai időkben, Isten együttes munkára hívja ma is embereit. „**A hármas fonál nem szakad el egyhamar.**” – tanítja Salamon, a Prédikátor. Dicsőítjük Istent az Önök odaszánásáért. És bízunk abban, hogy továbbra is része lehetünk Isten munkájának. Az Ő dicsőségére.

(ERF-Antenne, 2003 július)

HÍREK

Mindenekelőtt köszönetet mondunk azoknak, akik az év első 9 hónapjában gondoltak ránk és adományaikkal segítettek munkánkat. Minden adományt Isten iránti hálával fogadunk és arról visszajelzést küldünk. Ez persze csak akkor lehetséges, ha tudjuk, hogy kinek kell megköszönnünk a támogatást. Kérjük, legyenek szívesek pontosan és olvashatóan feltüntetni a feladó nevét és címét! Az elmúlt hetekben előfordult, hogy a feladó helyére is a MERA címe került így nem tudjuk, ki lehetett az adományozó.

Mivel közeledik az év vége, kérjük, hogy akik igénylik az adományukról a személyi jövedelemadó bevallásnál szükséges igazolást, legyenek szívesek

feltétlenül elküldeni az adószámukat, mert csak ennek birtokában vagyunk jogosultak az igazolást kiadni.

Az APEH tájékoztatása szerint a 2002-es évben az adózók 1% felajánlásaiból a MERA 283 007 Ft-ot kapott. Ezt az összeget ezúton megköszönjük, s tájékoztatjuk hallgatóinkat, hogy a teljes összeget az Antenna újság kiadására fordítottuk.

Mint közhasznú alapítvány, a MERA a következő évben is jogosult lesz arra, hogy az adózók adójuk 1 %-át részére felajánlják. Kérjük azokat a hallgatóinkat, akiknek erre van lehetőségük, csatlakozzanak azokhoz, akik ilyen módon is támogatják a szolgálatunkat.

Adószámunk: 18007411-1-42

Pecznyik Pál:

Ami még megmaradt emlékeim kosarában

Gyermekségem éveire
Ha ma visszanézek,
Felsejlik a messze múltból
A kis családi fészek.
Cseréptető kicsi ház volt,
Hetten éltünk benne,
Föld-padlójú szoba, konyha,
S családunk a lelke.
Kemence volt a szobánkban,
Meg asztali tűzhely,
Éjjel hálószoba volt,
Nappal cipésműhely.
Apám csizmadia mester,
Csizmát, cipőt fordott,
Így a család, bizony sokszor
Lyukas cipőt hordott.
Mert ha másét javította,
Pénzt is kapott érte,
Így cipőink javítását
Mindig csak ígérte.
Szobánkba egy kis ablakon
Áradt a nap fénye,
Borús napokon jó anyám
Volt a szobánk fénye.

Így morzsoltuk az éveket,
Két szülő, öt gyermek,
Bútorunk csupán két ágy volt,
S asztal a fal mellett.
Számunkra a kárpitós ágy,
Csak rózsaszín álom,
Jót aludtunk, friss szalmával
Töltött szalmazsákon.
Bár az ágyon az öt gyermek,
Csak keresztben fért el,
Mi mégsem cseréltünk volna
Király gyermekével!
Életünk is egyszerű volt,
Eléggé szegényes,
Ínséges napok is voltak,
Sokszor voltam éhes.
Apám télen kora reggel
Már cipőt javított,
Petróleumlámpa fénye
Gyéren világított.
Aztán egy nap ágyunk esett:

Forró, lázas testtel,
Fél óra múltán, tüdőbajban,
Fiatalon hunyt el.
Anyám korán megözvegyült,
Körötte öt gyermek,
Birkózott a szegénységgel,
Míg a napok teltek.
Évek múlva, mi nagyobbak
Már dolgozni jártunk,
Ám a messze távolból is
Mindig haza vágytunk.
Míg egy súlyos árvíz nyomán
Házunk összeomlott,
S többé nem láthatta szemünk
A kedves kis otthont.

Sok évtized múlt azóta,
Már csak hárman élünk,
Szüleink sírban pihennek
És két hű testvérünk.
Azóta már nagyobb ház áll
Régi házunk helyén,
A réginek sok emléke
Így tódult ma élelem.
Meváltómtól üdvöt kaptam,
Nevét áldom érte,
Nála szebb, örök hajlék vár,
Hiszen megígérte!
Mindezt tanulságul írtam
Hazám sok fiának,
Szegényei mindig voltak
S lesznek e hazának.

* * * *

„Ha váratlan elhívsz
Nappal vagy éjfélén,
Utolsó versem is
csak téged dicsérjen!”

* * * *

„Akit Jézus küld ki
A munkamezőre,
Annak végig Ő lesz
Oltalma és őre.”

* * * *

Krisztus hívó katonája
Nem egyedül vívod harcod,
nem félelmet: bátorságot
sugározzon mindig arcod.

ARCKÉPCSARNOK „Külső” munkatársaink

**„Isten jelölte ki életem helyét,
itt a vándorúton rövid idejét”**

Pecnyik Pál e négysoros írója. Az első hallgatói találkozókön találkoztunk először. Kedves feleségével egy énekkel köszöntöttek bennünket. Többször versével vallott a Megváltóba vetett hitéről. Verseivel – saját szavai szerint – „lelkeket akar megmenteni”. Úgy ismerhettem meg, mint akit Isten áldása kísér és ez ad neki erőt a mindennapokhoz, a szolgálatokhoz és a versíráshoz. A későbbi személyes kapcsolatunk során döbbsentem rá, milyen nehéz életutat is járt be kedves testvérem.

Az Alföld közepén, Kiskőrösön született 1919. november 18-án. Nagy szegénységben élte az életét. Alig hogy felcseperedett, az iskolai tanulmányait megszakítva vált kenyérkeresővé. Húszéves koráig volt támasza a családjának. A szegénység, nélkülözés és otthontalanság kísérte végig életpályáját.

Több viszontagságos év után a háború kezdete Ukrajnába röpitette. Kijev mellől Nagytarcsa következett. A népfőiskola diákja lett. 1943-tól a Félé Diakonissza Egyesület szolgálatába lépett. Évekig diakónusként dolgozott Bagolyirtáson, Kistarcsán és Piliscsabán, majd Nyíregyházára hívták gyülekezeti munkásnak. Itt fogadtak örök hűséget 1954. júl.10-én Simkó Erzsébet diakonissza nővérrel. A házasságukból két leánygyermek született.

Nyugdíjba kerülése után jutott csak saját otthonhoz.

Kevés elismerést kapott, mégsem roskadt össze a próbák súly alatt; a maga szelíd módján végezte a rábízottakat.

Írásai és költeményei azt a nagy fordulatot tükrözik vissza, amikor találkozott Jézus Krisztussal, akiben meglelte Urát és elfogadta Őt mint személyes Megváltóját.

A kilencvenes évek eleje óta dolgozunk együtt a MERÁ-ban. 1994. március 15-étől hangzik a rádióban későesti szolgálata és igei bizonyágtétele, olykor-olykor versei is.

Tudom, hogy sokan nyertek áldást versei és szolgálata által. Kérem a mennyei Atyámat, hogy még továbbra is szolgálhassunk együtt a Magyar Evangéliumi Rádió Alapítványnál, vagy ott, ahová az Úr jelöli ki helyünket.

Bödös József

Evangélizációs hétre készül a MERA, s ahogy az már lenni szokott, újra Advent első hetében. Ennek megfelelő a témaválasztás is. Az alábbiakban hallgatóink is láthatják a várható témákat és alapigéket.

A nagy vacsora Lk 14: 15-24

A szoros kapu Lk 13:22-30

Az okos és a gonosz szolga Mt 24:45-51

A hamis sáfár Lk 16:1-12

Tíz szűz Mt 25: 1-15

A mínák Lk 19: 17-27

A szőlőmunkások Mt 20:1-16

A királyi mennyegző Mt 22:1-10

Tanévkezdés

Szinte hihetetlen, de immár október közepét írunk. Még egy-két hónap, s ez az év is tovatűnt... Persze, ha a tanulás szempontjából osztályozzuk a hónapokat, akkor még szinte az elején vagyunk az iskolaévnék. Az is igaz, hogy ilyenkorra a legtöbben már belezúrtunk a napi kerékvágásba. Tudjuk melyik nap mit csinál a gyerek, mikorra ér haza, milyen délutáni elfoglaltságai vannak, stb. Több gyermek esetén nem is olyan könnyű ezeket a dolgokat észbentartani, pláne nem könnyű idővel és energiával követni a szerteágazó elfoglaltságokat...Néha bele is fáradunk a „mókuserékbe”, a soha nincs megállás forgatagába... Ilyenkor hatványozottan érezzük, mennyira igaz, hogy bár a gyermeknevelés az a dolog, amelyhez mindenki ért, de ez csak addig van így, amíg nincs az embernek egy-két, vagy több saját gyereke. Amikor Isten életeket bíz ránk, rajövünk arra, hogy nem is annyira egyszerű ez a feladat. Sőt, egészen nehéznek tűnik néha, máskor meg szinte megoldhatatlannak!

Pedig nekünk szülőknek nagy a felelősségünk, hiszen nem mindegy mivé nőnek gyermekeink a kezünk alatt! No nem arra gondolok, hogy szüntelenül csemetéink körül kellene ugrálnunk, lesve minden gondolatukat, óvva őket még a legkisebb fuvallattól is... Nem, nem ez helytelen lenne, hiszen meg kell tanulniuk megállni a saját lábukon. A felelősséget abban az értelemben értem, hogy nekünk kell az utat mutatnunk, és nekünk kell az esetleges vadhajtásokat nyesegetnünk. Hihetetlen mennyi mindent kínálnak a fiataloknak, és ezek sajnos nem mind hasznosak. Épp ezért, jó ha résen vagyunk, nehogy a gonosz markába kerüljenek.

Ettől a tanévtől a dolgunk még nehezebb. Törvény mondja ki, hogy a tanár a diák hozzájárulása nélkül nem adhatja a szülő tudtára csemetéje viselt dolgait, mert személyiségi jogai is vannak annak a szegény gyermeknek... S hogy ezek a jogok vajon nem fogják-e véglegesen zátonyra futtatni a következő generációt, azt majd az élet mondja meg. Gyermekre zúdul a kísértés, megannyi csatornán találkozhatnak az erőszakkal, az istentelenséggel, az önző, mindenki más lenéző és féltő életforma reklámozásával.

↳ a szemben lévő oldalon

A magyar nép bűne

Olvasom a Bibliát napról napra és bizony sokszor megáll a vér az ereimben, hogy mennyire mai tartalmú a sokszor egy-egy évezredekre visszamutató történet.

Jeremiás könyve van előttem, a 11. fejezet. Isten végtelen szomorúsággal panaszkodik népére, akinek minden megadott, de aki ma hallani se akar róla. A zsidókról van szó. A nép megszegte a szövetséget. Jósias király idejében megtalálták a mózesi törvénykönyvet egy befalazott ablakban. Hűségesen kihirdették tartalmát és attól kezdve ismét az egy örök Istent hitték, dicsőítették és szerették. Ez lett a hivatalos államvallás. Jósias uralkodása alatt a nép nem is tért el Istenétől, de aztán eljött egy új korszak, amikor az emberek visszatértek régi bálványaikhoz. Isten ekkor így szólt Jeremiáshoz:

— Mondd meg a népnek, hogy átkozott lesz az, aki nem tartja be a szövetségünket. Én kihoztam őket Egyiptomból, amiben úgy érezték magukat, mint egy vaskohóban.

Ekkor mintha Isten hangja lágyult volna és ismét gyengéden kérte népét: — Térjete vissza hozzám, akkor ismét az én népem lesztek én pedig Istenetek leszek. Én megtartom az őseiteknek tett esküt és nektek adom a tejjel és mézzel folyó földet, ahogy az ma is van.

Isten végtelen fájdalommal folytatja:

— Amint kihoztalak benneteket Egyiptomból, a mai napig mindig hűséggel és türelemmel intettek benneteket, hogy hallgassatok végre rám. De nem. Mindenki a maga megátalkodott gonosz szíve után ment. Visszatértek őseik korábbi bűneihez, más isteneket tiszteltek.

Isten ekkor kimondja az utolsó szót:

— Nem hallgattak rám, ezért most már veszedelmet hozok rájuk. Hátha akkor észhez térnek. Akkor majd futnak a maguk által kitalált istenekhez, de azok bizony nem tudnak majd segíteni rajtuk. Ahány városod van népem, annyi istenségnek áldozol, de engem elfelejtettél. Bosszantasz engem!

Ezt a folyamatot olvastam amikor Isten elmondta, hogy micsoda fájdalmat élt át, mert az a nép, amelyet sajátjának választott, amelynek mindent megtett, melyet becézgetett és dédelgetett, védett és óvott, ez a nép egyszercsak hátatfordított neki és immár hallani sem akar róla.

Én is belegondoltam. Micsoda fájdalom az elutasíttóság, főleg, ha én mindent megtettem a másik szeretetért, sőt Isten szerintem még azon túl is mindent megadtam népének.

Valami különös érzés kezdett mocorogni bennem. Hol is hallottam már én ezt a történetet? Gondolkodtam bibliai példákban, de nem ugrott be, hogy az lett volna, ami az én belsőmet marta volna. Kis idő után fájdalommal telt szívvel döbbsentem rá, hogy ez az én magyar népem története.

Isten kihozott minket a szegény keletből és elhelyezett a Kárpát-medencében, ebben a tejjel-mézzel folyó kánaánban. Követeket küldött hozzánk István királyunk idejében és felajánlotta szövetségét és szeretetét. Védelmét és barátságát.

A nép vezetője elfogadta Isten segítő jobbát és szövetséget kötöttek az egy igaz Élő Istennel.

Aztán a kereszténység 1000 évig államvallás volt.

Egyszercsak eljött egy idő, amikor 40 évig azt mondták, hogy többé nem a minden élők Istene a világ ura, hanem az ész, a piac, a pénz, a tudomány, a testi vágyak és mindezek rokonai.

Ekkor, az elmúlt 1000 év keresztény hitére oly büszke magyar nép hirtelen elfelejtette Istent. Elfelejtette a vele kötött szövetséget. Elfelejtette a nép, hogy a vándorlás alatt hogy megőrzött minket a mindenható. Elfelejtette, hogy egy csodás medencét adott otthonul népünknek, ahol nincsenek nagy éghajlati katasztrófák, hurrikánok, óriási árvizek, rendszeresen pusztító erdőtüzek, homokviharak... de van védelem és elviselhető nyár, hősipkás tél, rügyfakasztó tavasz, és lágy esővel öntöző ősz. Ahol hegyek, lankák és kis síkságok varázslatos szépsége keveredik. Ahol a szőlő édes, ahol a paprika különleges, ahol a hagyma utolérhetetlen, ahol olyan baromfi kapirgál, melynek húsa páratlanul zamatos, ahol mindig minden megterem.

Aztán elmúlt a 40 év kényszerűsége és lám, a nép nem tért vissza Istenéhez. Ehelyett mindenféle régi babonákat elevenít fel és tiszteleg a bohóc-sámánok előtt, akiknek valószínűleg csak ruhájuk külleme hasonlít az elődökre. Minden városban más és más pogány istennek emelt templomot a nép és elhiszi, hogy a keleti misztika varázslatosságát majd érdekessé teszi kiüresített életét. Boszorkánypártok alakulnak, mondvasínált

látnokok szívják le a nép pénztárcáját, hitét és idejét. A hiszékeny nép pedig mint a buta birka követi ezeket. Ugy, mint akinek nincs féltőn szerető gazdája. Pedig Isten még ma is hazavárja az ő nyáját.

Meghasad a lelkem, ha arra gondolok, hogy a magyar nép szíve 1000 év alatt sem változott meg. Az államvallás keresztény volt, de a szív mélysége pogány. Isten pedig a szíveket vizsgálja, a szív szándékait, vágyait, fényeit és sötétségeit és nem a külsínt. Isten nem azt nézi, hogy minek mondjuk magunkat, hanem azt látja akik valójában vagyunk. Hűtlen, Istent becsapó, a szívét a rossznak tartogató nép lettünk.

Mi is volt 1000 éve? Megtért a földesúr, akkor hivatalból keresztény lett a birodalma minden embere. Később, amikor a reformáció próbált visszatalálni a Bibliához, akkor megismétlődött a helyzet: a földesúr után a falvak lakói is reformátusok, evangélikusok, baptisták lettek. Amikor pedig eljött az idő, hogy immár személyes döntést lehet hozni, kiderült, hogy nem tudjuk, hogyan kell. Ha a nép szívében kereszténnyé vált volna, akkor boldogan rohanna szerető Istene karjába, de most, mindenki más karjába rohan, és nem a megtartó, a vigasztaló, a tanácsadó, a szerető Isten felé.

Aztán egyszer csak mit hallok, itt az EU csatlakozás van napirenden. És ekkor hirtelen ismét keresztények lettünk. Persze, csak úgy hangoztatva.

— Mégis mit képzelsz ez a keresztény Európa, hogy úgy lenéz minket. Nekünk nem kell csatlakozni egy keresztény tömbhöz, mert ugye mi is, már 1000 éve keresztények vagyunk.

És akkor ismét felmerül a szívemben a kérdés, hogy valóban keresztények vagyunk? Vajon ma kihez fordul az ország? Tömjénezik-e azokhoz a pogány istenekhez, akik az eredeti népüket sem tudták megóvni se az éhségtől, se a betegségektől, se a sok gyermekhaláltól, sem a pusztító szokásoktól. Hát akkor mi mit akarunk tőlük... és akkor, ha baj van, azt kérdezik, hogy miért engedi meg ezt Isten? De hogy mi mit engedünk meg magunknak Isten ellen, az a kérdés nem szokott ilyen gyakran felmerülni, sőt talán még sose hallottam.

Ki tudja, meddig tart még Isten türelme felénk. Naponta káromoljuk a nevét, mi, akik büszkék vagyunk arra, hogy István alatt keresztények lettünk. Nem tanuljuk Isten útmutatásait, gyermekeink azt sem tudják ki a mindenség ura, és akkor azt kérdezzük, hogy miért engedi meg Isten? Nem inkább arra kéne néznie, hogy miket háritott már el a fejünk felül, amit végtelen butaságunkban zúdítanánk magunkra mint egy önpusztító, de butaságára is büszke gyermek...

Hallottam egyszer egy történetet. Remélem jól emlékszem. Amerikában történt, de ugyanígy megtörténhetett volna hazánkban is. Az egyik iskolában egy tanuló fegyvert szerzett és nagy mérszálást rendezett. Lelőtte az összes tanárt, aki arra szentelte életét, hogy az ő kemény fejébe valami szépséget csepegtessen. Lelőtte több osztálytársát, mert az egyik valamikor csúnyán nézett rá, a másiknak meg jobb sportcipője volt. Amikor a tetemetek kiterítették az iskolaudvaron, az igazgatónő égreemelt kézzel felkiáltott:

— Isten, hát mért engedted meg...

Mire egy csendes hang így válaszolt:

— Mit kérsz számon tőlem, 40 éve kitiltottál az iskolából...

Talán értjük a történetet. Úgy érzem, mi magyarok nem álltuk ki a próbát. 1000 év után egy 40 éves kis próbát sem álltunk ki. És vajon miért? Mert nem változtunk keresztényekké még 1000 év alatt sem. Népünk nagy része már kitiltotta Istent az életéből, Isten pedig nem erőszakos. Ő kopogtat a szíveden, felajánlja szövetsége megújítását és rajtat múlik, hogy elfogadod-e vagy sem. De ha nem kell neked Isten a mindennapokban, akkor vajon hogyan fordulsz hozzá a kemény időkben? Meg fogod-e találni őt, ha majd már nem lesz más, akihez fordulni lehet... Nem fogja-e Isten fájdalomban elrejtetni az arcát is előlünk... a népem elől...?

Pedig ennek a népnek csak akkor virult a történelme, amikor Istent szerető emberek éltek e honban, mert bizony éltek. Talán példájukat ma is érdemes lenne követni. Nem siránkozni kéne a bajok miatt, hanem megkeresni az okát és olyan útra lépni, mely nem bogáncssal és kóróval van kirakva, hanem puha pázsittal és zöldellő virágokkal.

Ezen gondolkodtam a minap. Remélem, nem hasztalanul.

Salyámosy Éva

KuT

Tanévkezdés az előző oldalról

Egyre nehezebb lesz kordában tartani az indulatokat, a vágyakat, a törekvéseket.

Persze nincs az a szülő, aki mindig, mindenhol jelen lenne, aki meg tudná tartani gyermekét. Egyedül Isten az, aki mindent tud, és aki képes is a megtartásra. Épp ezért akkor tesszük a legjobbat, ha nem mulasztjuk el rábízni gyermekeinket, unokáinkat, hiszen az Ő kezében jó helyen, és biztonságban is vannak.

Csodálatos az a tény, hogy szerető, gondoskodó édesatyánk van, akihez bátran mehetünk kéréseinkkel is. A Hegyi beszédben így biztat minket:

„Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgesetek, és megnyitattik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitattik.

Ugyan ki az közöttetek, aki ha kenyeret kér a fia, követ ad neki, vagy ha halat kér, kígyót ad neki? Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti menyeyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle?”

Tehát kérnünk kell, naponta esdekelnünk Isten előtt gyermekeinkért, ugyanakkor teljes erőbedobással dolgozni azon, hogy követendő példa álljon előttük, a helyes értékrendet bemutató filmeket nézzenek, lelket nemesítő olvasmányokat vegyenek kézbe és építse őket, amit meghallgatnak.

Szülőként szerkeszték műsort, s szemem előtt ott lebegnek gyermekeim, szülőársaim, s azok az ezrek, akik majd a következő generációt alkotják. A szívemből újra és újra felszakad az imádság: “könyörülj, Uram, az utánunk jövőkön! S irtalmazz nekünk, hogy mi is irtalmasok legyünk velük, még akkor is, ha rádióműsort készítünk a számukra”

Éppen ezért kérem szülőársaim, s a nagyszülőök segítségét. Mivel önök első kézből értesülnek a problémákról, tudják “hol szorít a cipő”, írják meg ötleteiket, témajavaslatokat akár a családi, akár az ifjúsági műsor számára. Igerjük, hogy a felvetett problémákra igyekszünk majd önökkel együtt keresni a választ, természetesen Bibliával a kézben.

„Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám.”

Jeremiás 29:11

SÁTORTEMLOM

Egy hétig állt a „Mégis van remény” sátortemplom a téren. Sokan megálltak, nézelődtek, kérdezősködtek („Cirkusz lesz itt?”). Voltak, akik be is léptek, mert valami vonzotta őket.

A gyülekezet fél éven át kitartóan imádkozott Istenhez: hadd hallják meg életre hívó szavát az emberek, jöjjenek mindazok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, akiknek elege lett a világ hazugságaiból, akik megfáradtak. Mert a szerető Atya várja őket, kitárt karokkal.

Mindennek én is részese lehettem, és, ahogy lenni szokott, először magamon éreztem a hét hatását. Erősödtem Isten szeretetében, hiszen látható-érezhető módon érintette meg azokat, akik őszinte szívvel hallgatták a tanítást, az énekeket, bizonyosságtételeket.

Amikor ismerős arcokat fedeztem fel a sátorban, értetlenkedtem: tényleg éreznek magukban ürességet, tényleg szeretnék Istenünket megismerni, megszabadulni a bűn fogságából? Ők, akik olyan magabiztosnak vagy túlságosan is elesettnek tűntek?

Újra be kellett ismernem, nem tudhatom, mi lakik a másikon ; Isten az, aki “mélyebbre lát pusztá felszínén át”.

Ő hatalmas, végtelen, Ő elér a szívünkhez.

Ami számomra is nyilvánvaló lett: ezek a fiatalok, idősebbek otthon is kézbe vették a bibliát, ami Istenről, az emberről és a gonoszról tanít, keresni-kutatni abban, saját szemmel meggyőződni az igazságról.

Örülök, hogy testvéreim hitben indultak el, amikor felállították a sátortemplomot, és hitben is folytatjuk valamennyien ...

„... a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek Őt; és világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok, milyen reménységre hívott el minket ...” (Pál levele az efézusiakhoz 1:17-23)

Pálmai Nóra

AMIÉRT VAN ÉRTELME...

...**hogy Krisztusra szegezzük tekintetünket**

Belé vetett bizalmunkért cserébe, Krisztus sok olyan dolgot megtesz értünk, amit/ amire a vallás nem képes. Például:

- Szeret minket (János 15:13, Róm. 8:3)
- Istenhez visz minket (1. Tim. 2:5)
- Istent hozzánk hozza (Kol. 1:15)
- Megvásárolt, megváltott minket Isten számára (Ef. 1:7)
- Védelmet nyújt minket Isten előtt (1János 2:1)
- Büntetlennek nyilvánít minket (Róm. 3:24, 5:1)
- Megbékít minket Istennel (2Kor. 5:19)
- Elkülönít minket Isten számára (1Kor. 1:30)

„**A VALLÁS E DOLGOK EGYIKÉT SEM TUDJA MEGTENNİ**”

- Isten számára elfogadhatóvá tesz minket (Ef. 1:6)
- Megbocsát nekünk (Ef. 1:7)
- Megszabadt minket megköztözöttséginktől (Róm. 8:2)
- Alkalmassá tesz minket arra, hogy Isten fiaivá fogadhatson minket (Ef. 1:5)
- Isten örököseivé tesz minket (Ef. 1:11)
- Lelkét adja nekünk (János 24:16-17)
- Új látásmódot ad nekünk (Kol. 3:1-2)
- Bennünk lakik (Kol. 1:27)
- Isten családjába vezet minket (János 1:12)
- Közbenjár értünk (Róm. 8:34)
- Megment minket a Sátán hatalmától (Kol. 1:13)
- Isten királyságába juttat minket (Kol. 1:13)
- Örök életet ad nekünk (Róm. 6:23)
- Megmutatja hogyan éljünk (1 János 2:6).

A Szentírás sok kérdést két oldalról világít meg. Ez a megállapítás igaz a vallás témájára is. Azért hogy nézőpontunk kiegyensúlyozott legyen e dologban, fontos együttelnünk azzal a feszültséggel, mely a látszólag egymásnak ellentmondó két megközelítést a helyén tartja.

A vallás fontos. A Biblia telve van vallásos gyakorlatokkal, melyek vagy figyelmünket Istenre irányítják vagy lehetőséget biztosítanak arra, hogy kifejezzük Hozzá fűződő érzelmeinket. Mind az Ó- mind az Újszövetség tele van vallásos törvényekkel, alapelvekkel, hittételekkel és szertartásokkal. Ha úgy gondolunk a vallásra mint cselekedetre és életvitelre, mely megmutatja kibén hiszünk, kit tisztelünk, és vágyakozunk Isten tetszésére élni, akkor világossá válik, hogy a vallás:

- a tantételek és a hit rendszere (Titus 2:1)
- megosztott megtapasztalás (Apcs. 2:37-37, Zsid.10:25)
- a belső hit külső megnyilvánulása (1János 3:17-18)

A vallás értéktelen. Értéktelen, ha bármiféle külső cselekedetben úgy bízunk, hogy az megigazíthat minket Isten előtt. Sem megtérésünk előtt, sem megtérésünk után nem menthet meg minket semennyi vallásos ismeret és cselekedet sem. Az ismeret és cselekedetek csupán lehetőséget biztosítanak arra, hogy kifejezzük Krisztusba vetett személyes hitünket. Ennek értelmében kerülnünk kell:

- az arra irányuló kísérleteket, hogy megdolgozzunk üdvösségünkért (Ef. 2:8-10)
- a gondolatokat, hogy önmagunkat tegyük tökéletessé (Gal.3:1-3)
- mindent, ami Krisztust helyettesíti (Kol. 2:6-8)

A vallás veszélyes. Nem azért mert önmagában rossz, hanem mert gyakran elég jó ahhoz, hogy bizalmunkat ne Krisztusba, hanem más valamibe vessük. Hajlamosak vagyunk arra, hogy elutasítsuk a hitet, hogy mit tehet Krisztus és felcseréljük valamivel, aminek véghezvitelére mi magunk képesek vagyunk.

AMIÉRT VAN ÉRTELME...

Vizsgáljuk meg vallásosságunkat

Képzeld el, jelentkezési lapot írsz a mennybe. Milyen érveket sorolna föl a saját érdekében?

- Mindig hittem Istenben.
- Mindenki vallásos személyként gondol rám.
- Jó életet próbálok élni.
- Megkereszteltem.
- Járok templomba.
- Soha nem követtem el igazán nagy bűnököt.
- Vannak barátaim, akik kezeskednek értem.

Bízom benne, mostanra már megértette, ha a mennybe írandó jelentkezési lapján a felsoroltak közül hivatkozna valamelyik pontra, arra utalna, még mindig nem látja világosan mennyire hiábavaló is a vallás.

A mennybe jutás eldöntésénél csak a következőket fogadnák el a jelentkezési lapon feltüntetett érvek közül:

- Egyetlen érdemet sem tudok említeni.
- Születésem óta bűnös vagyok.
- Nem a saját, hanem Krisztus nevében kérem bebocsátásomat.
- Hiszem, Ő Isten Fia és az én Megváltóm.
- Elfogadtam bűneimért hozott áldozatát.
- Hiszem, feltámadott a halálból.
- Belé vetettem bizalmam, hogy Ő mentsen meg engem.

Ez a bizalom volt Pál apostolban, aki hogy különbséget tegyen Krisztus és a világ között, így írt: „Mert kegyelemből tartattatok meg hit által, ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre (tisztá vallásosságra), amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk” „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez, nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. Mert az Ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre (tisztá vallásosságra) teremtet, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk” (Ef. 2:8-10).

(Részlet a Rádiós Bibliaiskola Vallás vagy Krisztus c. füzetéből)

HÍREK - házunk tájáról

Kazetta küldő szolgálatunk sokak öröme és épülésére szolgál, hiszen így egy-egy adást sokszor és kiváló minőségben lehet meghallgatni. Ám ezen a téren lehetőségeink korlátozottak. Éppen ezért megértésüket kérjük abban a tekintetben, hogy nem tudjuk vállalni nagyobb lélegzetvételű sorozatok másolását, s ettől még kivételes esetben sem tudunk eltekinteni, hiszen mind anyagilag, mind ráfordított időben túl nagy terhet jelent. Az evangélikációs hetek ez alól kivételt jelentenek. A teljes hét anyagát közreadjuk azoknak, akik ezt kérik, s akik ennek anyagi feltételeit is vállalni tudják.

Kérjük, hogy senki ne küldjön üres kazettát, mert munkatársaink csak a saját beszerzésű kazettákért vállalnak felelősséget.

* * * *

Internet rádióink növekvő népszerűségnek örvend. Azok között, akik a Világrádió hallgattak minket, riadalmat okozott, hogy a szolgáltató a korábban ingyenesen hozzáférhető programot előfizetésessé kívánta változtatni. Az elmúlt hetekben kapott tájékoztató szerint a Világrádió ettől a szándékától visszalépett, s továbbra is teljesen ingyenes adásaink hallgatása ezen a csatornán keresztül. Az internetszolgáltatóhoz csatlakozás díja természetesen továbbra is fennáll.

ÖRÖMÜZENET HETE

Miért érezzük fontosnak, hogy évente kétszer, megszakítva szokásos műsorainkat, egy egész héten keresztül Istenünk hívó, kereső szavát tolmácsoljuk a rádió hullámain keresztül?

Egyrészt azért, mert parancsunk van rá. Igazán nem sok parancsot kaptunk Urunkról, hiszen a szeretet gyakorlását és az evangélium terjesztését kaptuk ilyen határozottan feladatunknak. Aki volt katona, az tudja, hogy a parancs, az parancs, Ha értjük, hogy miért kell tennünk, ha nem, ha egyet értünk vele, ha nem, akkor is végre kell hajtani, hiszen aki kiadta az utasításokat az bizonyára tudja, hogy miért tette, és mi a célja vele...A mi részünk csak az engedelmesség...

Egy egyszerű közkatonánál mi keresztények sokkal jobb helyzetben vagyunk, hiszen Isten munkatársai lehetünk a lélekmentés munkájában. A célt is tudjuk, hiszen világosan megmondta Urunk, hogy „nem akarja a bűnös ember halálát, hanem azt akarja, hogy minden ember megtérjen, és eljusson az igazság megismerésére.” Ráadásul még Pál apostol szavaival élve „Krisztus szeretete is szorongat minket”, hiszen már nemcsak önmagunknak élünk, hanem fontosnak érezzük, hogy azt a kincset, melynek birtokába jutottunk megosszuk másokkal is. Ahogy látjuk környezetünket, megállapíthatjuk, hogy nagy szükség van arra a békességre, melyet egyedül Istennél lehet megtalálni.

Azok részére, akik szívesen bekapcsolódnának az örömuzenet hetének hirdetésébe, mások hívogatásába a rádió készülékek elé, szívesen küldünk János evangéliumát vagy egyéb segédanyagot, (korlátozott mennyiségben), ha ezt levélben vagy telefonon tőlünk igénylik.

Levelsládánkból

Szeretettel köszöntöm a hallgatókat, akik most éppen olvasók, hiszen az Antenna hasábjain pillantanak bele a levelsládába. Amikor ezeket a sorokat írom örömmel gondolok azokra a százkra, akik az elmúlt hónapokban írtak. Ezekből adok most rövid válogatást.

„Nagyon gonosz világban élünk, ez a nap a Noé napját is meghaladta. Kegyelem Istentől, hogy Ő még mindig vár. Ítélet alatt van a föld lakója, de az egyháznak bűne nagyobb, mint a világé. A próféciák az Úr Jézus szava és a Jelenések könyve szóról-szóra a beteljesedés felé közeleg. Mert a prófétákat, apostolokat egy kivételével és a szenteket mind megölték, vagy üldözték, és ugyanez történik ma is. Mert aki Jézust hűen követi, annak az útja a táboron kívül vezet, ahol egy nyom sem található, csak egy hang hallatszik: „Jer kövess engem.”

Úgy jártam én is, mint a zsolnártíró, hogy akinek mellette voltam, a sarkát emelte ellenem. Nagyon szeretem az Urat, és ha hozzá kiáltok, meghallgatja kérésemet. Imádkozom a testvéreikért, akik közreműködnek, hogy szóljon az evangélium. És arra kérem a testvéreket, hogy soha el ne halkuljon az Úr szava a rádió keresztyül. Mert csak a MERA beszél egyedül a rádió keresztyül a távolból. És nagyon szeretem hallgatni az Úr szavát. Isten áldása legyen a misszió minden tagján. Nagyon sok szeretettel (Sz. K. – Debrecen)

Természetesen nagyon nehéz szívvel olvastam ezeket a sorokat munkatársaimmal együtt. Nincs annál nagyobb csalódás, mint rádöbben arra, hogy akit támogattunk, akit szerettünk, egyszeriben ellenünk fordult és már nem számíthatunk rá. De Jézus Krisztus soha nem hagy cserben senkit, reá bizonyosan számíthatunk és nem kell attól tartanunk, hogy egyszer csak megváltoztatja a gondolkozását. Kívánjuk, hogy hallgatónk is naponta merítsen erőt abból a biztos tudatból, hogy Krisztus Jézus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Az Antenna c. lapban kaptunk értesítést

a dr. Gerzsényi László testvér élete párjának, a Testvérnőnek elköltözéséről.

Mélységes együttérzésem fejezem ki az én Apámmal együtt a Testvér felé és Családja felé.

Nagyon-nagy veszteség a Családjának, de a hívőknek – nekünk is.

Azt mondta az Úr Jézus Krisztus: „Aki énbennem hisz, ha meghal is él.” Tehát, csak elaludt. Majd az Úr Jézus Krisztus felébreszt bennünket ama napon az örök életre – hiszük!

Kívánjuk, hogy áldja meg és erősítse meg a Mindenható jó Isten a Testvért, mind hitben, mind léleken, mind testben!

Szeretettel küldjük a 73. Zsoltár 23–28-ig tartó Igéket, szolgálatához, életéhez meg erősítőnek.

De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet. Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségbe fogadsz. Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban. Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké! Bizony, elpusztulnak azok, akik eltávolodnak tőled. Kiirtod mindazokat, akik elbagynak téged! De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az URat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tettetted.

Az én Apám is, aki 92 éves múlt januárban, már nagyon-nagyon gyenge, enni sem kíván, csak piciket tud fogyasztani. 5 éve elmúlt, hogy bemerítkezett és gyakorolja a hitéletet, naponta többször olvassa Isten beszédét, a Szent Bibliát. Az Úr Jézusban vagyunk. Dicsőség Ő Néki, hogy Gyermekei lehetünk Általa! A MERA minden dolgozójának is kívánunk Istentől megáldott mindennapokat, erőben, egészségben, hogy tovább is szolgálhassanak hűséggel az Úrnak.

Isten Velük!

(Viola és Sándor)

Az elmúlt hónapok sok halálesté után igen sok hallgató fejezte ki együttérzését, részvétét. Dr Gerzsényi László nevében is szeretném megköszönni a bá-

torító, vigasztaló leveleket, táviratokat. Gyászoló testvéreinknek sokat jelent hallgatóink imatámogatása, szeretete. Visszatérve a levélre: talán fel sem tűnt a levél olvasása közben, de ennek a levélírónak az édesapja 87 éves korában jutott el az Úr Jézus megismerésére. Szinte hihetetlen, ebben a korban még van lehetőség gyökeres változásra, de mivel ilyennek magam is szemtanúja voltam, hiszem és vallom: nincs olyan idős kor, amikor ne lehetne az Úr Jézushoz jönni teljes hittel és bizalommal. Dicsőség Istennek, hogy ezzel is igazolja: nem személyválogató az Isten, hanem minden népből – és hozzátehetnénk: minden életkorban is - kedve ölelte, aki hisz őbenne.

Kedves Kulcsár Anikó!

Elnézését kérem, hogy csak most válasszok a július 15-én kelt legutóbbi levelére, de megvártam, hogy megérkezzen a két legújabb RBC füzet is, hogy ezeket is meg tudjam köszönni! Így az eddig megjelent 9 kötet mindegyikét megkaptam, és nagyon örülök ezeknek a sok új információt tartalmazó írásoknak. Mindegyik jellemzője, hogy közérthető stílusban, tömören, áttekinthetően és nagy meggyőző erővel fejtik ki tanításukat. Folytassák ezt a sorozatot!

Örülök, hogy 9 pontban összefoglalva tájékoztatott az első félév legfontosabb MERA eseményeiről. Bizony mindegyik téma fontos a rádiómisszió területén és ezek ismeretében, mintegy a „kulisszák mögé” is bepillantva a hallgató, még nagyobb hálaladásra és könyörgésre nyílik meg a szíve és a szája. „Zajlik az élet” s ez is azt jelzi, hogy az ÚR csodálatosan munkálkodik, embereket, rádióhullámokat, internetes hálót is felhasználva, az emberhalászás kétezere éves non-stop programjában. A

munkatársam, ebben, mond, akarsz-e lenni? - ezt kérdezi minden megszólított gyermekétől Urunk. Legalábbis én így érzem. Nem lehetünk csak passzív elfogadók, de a kapott lelki ajándékokból valamit tovább is kellene adni, mindenkinek a kapott talentumai szerint. S ez a munkánk nem hiábavaló az ÚRban! Miért? A választ az Evangélikus Útmutató e heti vezéregyje is megerősíti: mert "Nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek." (Ef 2,19) - ezért érvényes ránk a levelében idézett vers is: "Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot!" S ez minden keresztyén/ keresztyén állandó "házi feladata", ebben is egyek vagyunk hallgatók és "meghallgatottak" egyaránt. Testvéri üdvözléssel és áldáskívánással:

(G. A. – Nyíregyháza)

Köszönjük hallgatónk levelét. Különösen köszönöm a leveléből áradó biztatást. Higgye el, nagy szükségünk van erre is, hiszen naponta harcoljuk mi is harcainkat, s a rádiós munkában is sok a bizonytalanság, sok a kérdés. Öröm olyanokkal lenni kapcsolatban, akik ezt a szolgálatot Istentől vett ajándékként épülésükre használják minden nap.

Isten iránti hálaadással emlékezünk meg hallgatóinkról, akik egyre nagyobb számban írnak levelet, illetve anyagiilag is támogatják az Evangélikus Rádió munkáját. Most, amikor a világ újra recesszióról, gazdasági hanyatlásról beszél, amikor az infláció felgyorsulását várják sokan számunkra is kérdéses, hogyan folytatódhat majd a munka. Látva azonban hogyan gondoskodik Isten hallgatóinkon keresztül is minden nap a hazai munkánkhoz szükséges anyagi fedezetről, szívünkben békeséggel és reménységgel adunk hálát, s hisszük, hogy annak ellenére, hogy a TWR előre megtervezett ütemben, fokozatosan csökkenti a magyar munka támogatását, Isten kirendeli a folyamatos munka anyagi fedezetét is. Köszönjük, hogy imádkoznak értünk

Kulcsár Anikó

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Trans World Radio-Europa és a Magyar Evangélikus Rádió pályázatot írt ki

K É P E S L A P

(note card) megtervezésére. Olyan sajátkészítésű műalkotásokat várunk, melyek a "gyümölcsük megmarad" kifejezést ábrázolják. A jelmondat hitvallásunkból származik:

„ Krisztusért úgy érjük el a világot a tömegkommunikáció eszközeivel, hogy munkánk gyümölcse megmaradjon .”

Részvételi feltételek:

1. Benevezhetnek mindazok, akik jelenleg valamely művészeti intézmény, főiskola vagy egyetem művészeti programjában vesznek részt.
2. A benyújtott műalkotás
 - ♦ fekete-fehér legyen
 - ♦ bármilyen eszközzel készülhet (kivéve fényképezéssel)
 - ♦ képolvasásra (szkennelésre) alkalmas
 - ♦ 28x43cm-es lapszélességet ne haladja meg
 - ♦ ne legyen laminált
3. Hallgatónként egy pályázat nyújtható be; az eredeti műalkotást kérjük.
4. Külön papíron szerepeljenek az alábbi adatok , a pályamű hátoldalához csatolva :
 - ♦ név
 - ♦ postai levelezési cím
 - ♦ ha van, e-mail cím és az iskola neve
5. Minden pályamű a TWR és a Magyar Evangélikus Rádió tulajdonába kerül.
6. Határidő: A pályaműveket 2003. dec. 8-ig kell postázni , a következő címre

Art Contest
TWR Europe
Postfach 141
A-1235 Vienna
AUSTRIA

Egy, a TWR-Europe által összehívott, művészekből álló zsűri dönt az első helyezetről. Az első helyezett 200 Eurot, a második 100 Eurot, a harmadik helyezett 50 Eurot vehet át jutalmul. A nyertesek mindegyike egy bizonyítványt is kap a zsűri tagjainak aláírásával valamint mintapéldányt a képeslapból.

Valamennyi pályázó egy szerény ajándékot kap a versenyen való részvételért.

A nyertesek a TWR 50. jubileumi ünnepségén kerülnek kihirdetésre, valamint 2004 februárjában a TWR honlapján.

HÍREK

Örömmel tudatjuk, hogy munkatársunk, Hosszúné Bődös Erzsébet egészséges gyermeknek adott életet. Neve: Hosszú Johanna.

* * *

Szomorú szívvel, számolunk be arról, hogy Dr Szakács Imre lelkipásztor felesége közel 60 évnyi házasság után szenvedés nélkül, az Úrhoz költözött. Temetése 2003. augusztus 19-én volt a Farkasréti temetőben.

* * *

Élő adást készítünk és várjuk a hallgatókat a www.mera.hu honlapon. **November 3-án 14 órakor áhítatot** tart: Jánosi Ferenc. Beszélgetés Mihály Sándorral a Mindenki valakiért evangélicizációs alkalom szervezőjével.

December 3-án 14 órakor Beszélgetés témája: *Ünnepi készülődés a családban.* Riporter Pálmai Nóri. *Kreatív percek:* benne ajándékötletek, receptek, díszítés, dekoráció – Elek Évától. *Áhítat:* Szőke Ágoston

Egy év szünet után újra van polgári szolgálatosa a MERA-nak. Zsoldos Bálint Illés, aki a korábbi években már aktívan bekapcsolódott a munkába, a következő 11 hónapban katonai szolgálatát Alapítványunknál tölti le.

* * *

ÚJ MŰSOR

A téli időszámításra való átállás után új műsorsorozat indul péntekenként, a délutáni rövidhullámú műsorban (és HOT BIRD műholdon). E sorozatot az IN TOUCH Ministries, az „ÉRINTÉS” amerikai misszió anyagából állítjuk össze, magyar tolmácsolásban. A műsorban Charles F. Stanley misztikus lelkész egy-egy igei gondolatot fejt ki.

Az eddigi pénteki Igesarok műsorblokk átkerül szerdára, a megszűnő Zsoltárról-zsoltárra műsor helyére. Kérjük fogadják szeretettel az új műsort!

antenna

Kiadja a Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány

Szerkeszti:
Szabó Zoltán

Főszerkesztő: Gaál Ferenc

A rádióadásokat és lapunkat önkéntes adományokból tartjuk fenn. Az Antenna újságot, mint a MERA hivatalos értesítőjét mindenkinek díjmentesen megküldjük, aki azt kéri, vagy akinek a címét megküldik.

Postacímünk:

H-1428 BUDAPEST.Pf. 4

Tel/üzenetrögzítő: 327-0440

WEB címünk: www.mera.hu

e-mail: radio@mera.hu

Pénzadományok az alábbi

csekk számlára küldhetők:

OTP Bp. II. 11702036-20573096

Swift code: OTPVHUIHB

Adószámunk: 18007411-1-42

Készült: MA-Print Bt. Kiadó & Nyomda
Felelős vezető: Mayer Gábor
Tel.: 424-5958

A MAGYAR EVANGÉLIUMI RÁDIÓ ALAPÍTVÁNY ADÁSAI

Az adásidők 2003. október 26-tól 2004. március 27-ig érvényesek

	Rövidhullám 31 és 41 m 9490 és 7385kHz 10:30-10:45	Rövidhullám 49 m – 6175 kHz 18:30-19:00 HOT BIRD 21:30-22:00	Középhullám 215 m 1395 KHz 20:40 – 21:15		
V	—	Léleképítő	Ifjúsági műsor		
H	—	Mindenkinek	A Biblia üzenete	Evangé- lizáció	
K	Ige- tanulmány	Barangolás a Bibliában Jó hír a távolból	A Biblia üzenete	Gondo- latok	
SZE	Nőktől- nőknek	Igesarok	A Biblia üzenete	Gubancok	
CS	Igehírdetés	Családi műsor	A Biblia üzenete	Lét és tudat	
P	Cigányműsor (kéthetente)	„Érintés”	A Biblia üzenete	Áhítat	
	Életutak				
SZO	Gyermek- műsor	Lelkiposta Meglepetés	Szemel- gető	Lelkiposta	

Díj hitelezve
1428 Budapest 8.

F i g y e l e m ! AHOTBIRD műholdról digitális rádióadás hallható 21:30-22:00. Technikai paraméterek: TWR Radio Frequency: 12,379.60 MHz Transponder 84 Vertical Polary Symbol Rate: 27500 symbols/sec FEC 3/4 SID:3080 PID Audio: 3530. Az adás csak digitális vevőkészülékkel fogható! A frekvenciák / hullámhosszak esetleges változását időben közölni fogjuk. A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

MERA
Budapest Pf. 4.
H-1428

NYOMTATVÁNY